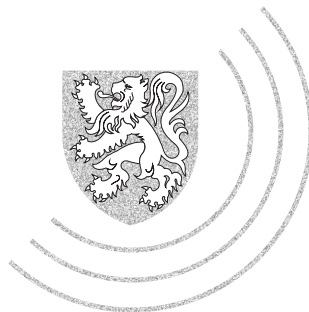

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

18 februari 2005

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer **Ludwig Caluwé c.s.** –

**houdende toekenning van een rentetoelage voor ondernemingen die lijden onder de verstoorde
bereikbaarheid ten gevolge van hinder door openbare werken**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Elke dag liggen er in Vlaanderen straten opengebroken wegens openbare werken. Soms ligt de straat voor enkele dagen open, in andere gevallen loopt het op tot enkele maanden. Uit een Unizo-enquête bij 100 ondernemers die getroffen zijn door hinder van openbare werken, blijkt dat de werken gemiddeld elf maanden en twee weken in beslag nemen. De duurtijd van de werken varieert tussen minimaal twee maanden en maximaal tweeënehalf jaar.

Wegeniswerken veroorzaken veel hinder. Vooral wanneer het wegdek en het voetpad volledig worden opengebroken en de straat in een aarden weg of bij regenweer in een modderpoel wordt herschapen, kan de hinder aanzienlijk zijn. Voor wie moeite heeft om zijn woning te bereiken of zijn wagen op 500 meter van zijn bestemming moet achterlaten, zijn de problemen alleen praktisch van aard. Anders is het voor ondernemers. Klanten kiezen ervoor om zich op andere plaatsen, in een beter bereikbare en aangename buurt, te bevoorraden. Hoe langer de werken hebben geduurd, hoe moeilijker het is voor de zelfstandige ondernemer om zijn trouwe klanten van voor de werken opnieuw voor zich te winnen. Het staat dan ook buiten kijf dat wegenwerken het omzetcijfer, dat in belangrijke mate de winst en dus het inkomen van de zelfstandige ondernemer bepaalt, doen dalen.

Anderzijds kan niet worden ontkend dat wegeniswerken nodig zijn. Rioleringswerken gaan niet eeuwig mee en ook een asfaltlaag moet om de zoveel tijd worden vernieuwd. Er moet ook een evenwicht worden gevonden tussen enerzijds de noodzaak van de werken en anderzijds de economische gevolgen voor de zelfstandige ondernemer.

De onbereikbaarheid van ondernemingen leidt onvermijdelijk tot omzetverlies. Uit de Unizo-enquête bleek ook dat 73% van de ondernemers door de werken hun omzet ziet dalen. Het duurde gemiddeld acht maanden vooraleer dat omzetverlies was hersteld. 14% van de ondervraagden zegt zelfs de verloren omzet niet meer te hebben goedge maakt.

Dat onverwachte risico zorgt ervoor dat intrinsiek gezonde bedrijven met cashflow-problemen wor-

den geconfronteerd. Ondernemers hebben het dus financieel moeilijk om de periode van verstoorde bereikbaarheid financieel te overbruggen.

In het kader van de oude economische expansiewetgeving (wet van 4 augustus 1978 - richtlijnen VL 7) kwamen investeringen die werden uitgevoerd in een periode van verstoorde bereikbaarheid in aanmerking voor steun. Afhankelijk van het type onderneming werd 3% of 5% steun toegekend. Bij de hervorming van de wetgeving in 2003 werd die steunmaatregel echter niet meer opgenomen. Uit de cijfers van de jaarverslagen van de administratie blijkt dat de steunmaatregel amper werd aangevraagd. In 2001 werd er slechts 108.931 euro steun toegekend aan 11 aanvragers. In 2002 was dat nog amper 32.948,29 euro voor 6 dossiers. Er zijn verschillende redenen voor het beperkte gebruik van deze maatregel: de onbekendheid van de maatregel, de administratieve rompslomp voor een relatief klein steunbedrag en het feit dat het gaat om investeringen in financieel moeilijkere omstandigheden.

Dit voorstel biedt een oplossing voor de tijdelijke cashflow-problemen van ondernemers tengevolge van een dalende omzet. Door het toekennen van een rentetoeelage voor aangegane kredieten bij een erkende kredietinstelling wordt voor de ondernemers de terugbetaling van de lening verlicht.

De hoogte van de rentetoeelage wordt beperkt, enerzijds door 80% van de totale rentekosten te subsidiëren en anderzijds door de tegemoetkoming te begrenzen tot 4% van het geleende bedrag. Op die manier wordt de onderneming gestimuleerd om de meest voordelige lening te af te sluiten bij een kredietinstelling.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

De toekenning van een rentetoeelage volgens de regels van dit decreet is een gewestbevoegdheid.

Artikel 2

Artikel 2 bevat de definities van de begrippen “kleine en middelgrote onderneming”, “openbare werken”, “KMO-verordening”, “minimis-verordening”, “kredietinstelling” en “financieringsovereenkomst”.

Artikel 3

Paragraaf 1 regelt het geografische en het materiele toepassingsgebied van dit decreet.

Paragraaf 2 bepaalt dat het gemeentebestuur een attest afgeeft dat de verstoorde bereikbaarheid bevestigt. Om het administratieve werk voor de lokale besturen te beperken, worden de parameters die de verstoorde bereikbaarheid definiëren bepaald door de Vlaamse overheid en vervolgens bezorgd aan de lokale besturen. Mogelijke parameters zijn de lengte van de straatwerken, de duurtijd van de werken, de afsluiting van de straat (geen doorgaand verkeer mogelijk), het openleggen van de voetpaden, het aantal parkeerplaatsen dat niet meer beschikbaar is of de onbereikbaarheid van parkeergarages en de omleiding van het openbaar vervoer.

Artikel 4

Bij de toekenning van een rentetoeelage moet rekening gehouden worden met de beperkingen van de begroting en de voorwaarden in dit decreet en de daaruit voortvloeiende uitvoeringsbesluiten en de minimis-verordening.

De verordening nr. 69/2001 van de Europese Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun omschrijft de minimis-steun als de steun waarvan het bedrag over een periode van drie jaar een plafond van 100.000 euro niet overschrijdt, het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig beïnvloedt en de mededinging niet vervalst of dreigt te vervalsen. Op die grond kan de Vlaamse Regering van de steunpercentages afwijken. Het plafond wordt uitgedrukt als een subsidie. Wanneer steun in een andere vorm wordt verleend, moet het subsidie-equivalent vastgesteld worden.

De periode van drie jaar kan verschuiven, zodat bij elke nieuwe toekenning van minimis-steun, het totale bedrag van de minimis-steun die gedurende de drie voorgaande jaren is verleend, in aanmerking moet worden genomen. De minimis-steun wordt geacht te zijn verleend op het tijdstip waarop de begunstigde een wettelijke aanspraak op de steun verwerft.

Artikel 5

Artikel 5 bepaalt de hoogte van de rentetoeelage en de voorwaarden waaraan de kredieten moeten voldoen. Er wordt gekozen om maximaal 80% van de totale rentekosten te subsidiëren. Op die manier wordt de onderneming gestimuleerd om de meest voordelige lening af te sluiten bij een kredietinstelling. Indien de duurtijd van de werken extreem lang is, bijvoorbeeld door het faillissement van de aannemer, kan het percentage van 80% worden verhoogd door de Vlaamse Regering.

Daarenboven wordt de tegemoetkoming ook beperkt tot 4% van het geleende bedrag. Dat komt overeen met een rentevoet van 5%. Indien de rentevoet van de financieringsovereenkomst hoger ligt dan 5%, dan zal de tegemoetkoming lager liggen dan 80%. Indien door een verandering op de financiële markten de rentevoeten sterk stijgen of dalen, kan de regering die grens aanpassen aan de gewijzigde marktomstandigheden.

Naast de bepalingen over de rentetoeelage worden er ook nog voorwaarden opgelegd voor de kredieten.

De rentetoeelage wordt normaalgezien toegekend voor een periode van vijf jaar. Die periode kan echter worden verlengd met drie jaar tot maximum acht jaar. De verlening kan worden toegestaan als de ontleners een uitstel van betaling krijgt van de kredietinstelling. Er wordt gekozen voor een periode van drie jaar omdat daarmee rekening wordt gehouden met de cijfers uit de enquête van Unizo. Uit de rapportering bleek dat de maximale duurtijd van de werken tweeënehalf jaar bedraagt.

Artikel 6

De steun moet worden teruggevorderd indien de voorwaarden die worden vermeld in de minimis-verordening, in dit decreet en in de uitvoeringsbesluiten niet worden nageleefd.

In tegenstelling tot het verleden wordt nu de mogelijkheid geboden om intrest aan te rekenen in geval van terugvordering, wat een snellere terugbetaling tot gevolg zal hebben en de begroting positief zal beïnvloeden.

Artikel 7

Dit artikel vergt geen nadere commentaar.

Ludwig CALUWE

VOORSTEL VAN DECREET

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° onderneming: de natuurlijke personen die koopman zijn of een zelfstandig beroep uitoefenen, de vennootschappen die de rechtsvorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen, de Europese economische samenwerkingsverbanden en de economische samenwerkingsverbanden die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest;
- 2° kleine onderneming: kleine onderneming zoals gedefinieerd in de KMO-verordening;
- 3° middelgrote onderneming: middelgrote onderneming zoals gedefinieerd in de KMO-verordening;
- 4° openbare werken: werken uitgevoerd op het openbare domein of werken van openbaar nut;
- 5° KMO-verordening: verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen, met inbegrip van alle latere wijzigingen daaraan;
- 6° minimis-verordening: verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun en de latere wijzigingen;
- 7° kredietinstelling: een kredietinstelling die de vergunning bedoeld in artikel 7 van de wet

van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen heeft verkregen, en de ermee verbonden vennootschappen in de zin van artikel 11 van het Wetboek van Vennootschappen, en iedere kredietinstelling die ressorteert onder een andere lidstaat van de Europese Unie en die, in overeenstemming met titel III van de voormelde wet van 22 maart 1993, haar werkzaamheden op het Belgische grondgebied mag uitoefenen;

- 8° financieringsovereenkomst: een overeenkomst tussen enerzijds een kleine of een middelgrote onderneming, en anderzijds een kredietinstelling ter financiering van investeringen of activiteiten van kleine of middelgrote ondernemingen.

HOOFDSTUK II

Rentetoelage ten gunste van kleine en middelgrote ondernemingen

Artikel 3

§1. Kleine en middelgrote ondernemingen in het Vlaamse Gewest die beschikken over ruimtes die bestemd en toegankelijk zijn voor de eindgebruikers en die die ruimtes daartoe daadwerkelijk aanwenden en die minstens een aaneensluitende maand te kampen hebben met een verstoorde bereikbaarheid tengevolge van hinder door openbare werken komen in aanmerking voor de toekenning van een rentetoelage.

§2. De verstoorde bereikbaarheid houdt in dat de toegang voor de klanten en de leveranciers tot de ruimtes wordt belemmerd of verhinderd. De verstoorde bereikbaarheid moet worden aangetoond door een attest van het gemeentebestuur. De parameters om de verstoorde bereikbaarheid te definiëren worden door de Vlaamse Regering bepaald en bezorgd aan de lokale besturen.

Artikel 4

De Vlaamse Regering kan een rentetoelage toekennen aan kleine en middelgrote ondernemingen binnen de perken van de begrotingskredieten en onder de voorwaarden van de minimis-verordening, van dit decreet en van de uitvoeringsbesluiten.

Artikel 5

§1. De rentetoelage bedraagt maximaal 80% van de totale rentekosten en 4% van het geleende bedrag. Het percentage van 80% kan door de Vlaamse Regering worden verhoogd bij een extreme duurtijd van de werken. Bij sterk dalende of stijgende rentevoeten kan de Vlaamse Regering het percentage van 4% aanpassen.

§2. De rentetoelage van het Vlaamse Gewest wordt alleen toegekend voor kredieten die aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° het krediet is verleend door een kredietinstelling op basis van een financieringsovereenkomst;
- 2° het krediet mag dienen voor de herfinanciering van uitstaande kredieten bij de betrokken deelnemende kredietinstelling;
- 3° de hoofdsom van het krediet bedraagt ten minste 5.000 euro;
- 4° extra voorwaarden, die eventueel worden bepaald door de Vlaamse Regering.

§3. De rentetoelage wordt voor een periode van maximaal vijf jaar toegekend. Indien de ontlenaar een uitstel van terugbetaling van het krediet krijgt van de kredietinstelling, kan die periode verlengd worden met een maximum van drie jaar.

HOOFDSTUK III

Terugvordering

Artikel 6

De Vlaamse Regering bepaalt de gevallen van terugvordering, de termijnen waarbinnen de feiten die aanleiding geven tot terugvordering zich moeten voordoen en de intrestvoet die in dat geval verschuldigd is.

HOOFDSTUK IV

Inwerkingtreding

Artikel 7

De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Ludwig CALUWE

Flor KONINCKX

Herman LAUWERS

Jan PEUMANS

Koen VAN DEN HEUVEL
